

[Ole Espersen]

Da vi behandlede sagen i Det Udenrigspolitiske Nævn, fik vi for det første oplyst, at der ikke var væsentlige fiskerimæssige interesser, og det fremgår også af bemærkningerne, men jeg har forstået, at der ikke føres nogen speciel statistik for mindre kuttere, for dem under 12 t. Derfor kan det være vanskeligt, selv om fiskeriministeren gerne har villet det, at fortælle, hvor meget der egentlig hentes fra Adler Grund. Og de fiskere, der er på Bornholm, og som klarer sig nogenlunde, er faktisk i øjeblikket dem, der har de små og ikke de store kuttere. Derfor er der en væsentlig risiko for, at ganske mange af dem berøres uheldigt på grund af, at man har lagt grænsen, som man har gjort det.

Vi fik at vide i nævnet, at der ikke var grund til den store bekymring, idet der sideløbende ville blive indgået en fiskeriaftale mellem Danmark og DDR. Det har vist sig ikke at være korrekt. Der er ikke indgået nogen fiskeriaftale. Der kan overhovedet ikke indgås nogen fiskeriaftale mellem Danmark og DDR; det skal ske mellem De Europæiske Fællesskaber og DDR, og om dette sker, hvornår det sker, og hvilke rettigheder vi får, om de specielt vil gå til danske, for ikke at tale om bornholmske fiskere, ved vi intet som helst om.

En sådan hensigtserklæring er ikke noget værd, når man ikke ved, hvad der kommer ud af den, og derfor forekommer det os, at dens relevans blev overdrevet – for at sige det på en pæn måde – i Det Udenrigspolitiske Nævn. Der er ingen sideløbende fiskeriaftale. Jeg vil gerne spørge, hvornår en sådan kommer.

Vi fik også at vide, at det var væsentligt at lave hakket i stedet for at rykke midtlinjen, i stedet for at rykke grænsen, for så endte man med sikkerhed på midtpunktet i den sydøstlige del af afgrænsningslinjen, og det var så et godt udgangspunkt, når man skulle starte forhandlinger med Polen. Men dér er vi jo ikke endt. Det fremgår af bemærkningerne – og det synes jeg også er i modstrid med, hvad vi fik at vide i nævnet – at det såkaldte tripunkt ikke ligger fast, før Polen har accepteret det. Altså: Vi har ingen garanti for, at vores grænsedragning i forhold til Polen starter på det punkt, som ministeren sagde det var væsentligt at den skulle starte fra.

Disse tre momenter gjorde, at vi var meget tøvende i nævnet. Vi sagde ikke ja, vi sagde ikke nej, vi syntes ikke, at aftalen var tilstrækkeligt

belyst, vi syntes ikke, at undersøgelsen var bragt til ende. Men efter at vi har set forslaget her, er vore betænkeligheder øget, og vi vil naturligvis drøfte disse emner meget grundigt under udvalgsarbejdet.

Som det ser ud for os i dag, er aftalen ikke nær så god, som vi havde håbet at den var, og som vi fik indtryk af at den var, da vi drøftede den i Det Udenrigspolitiske Nævn.

Per Stig Møller (KF):

Jeg er enig med hr. Ole Espersen i, at denne aftale nok er den bedst mulige, hvad angår skæringspunkterne, og hr. Ole Espersen gjorde også opmærksom på, at øerne i de nye havretsaftaler har fået mindre vægt, end de før har haft. Det vil sige, at kan vi få en aftale om Bornholm så tæt på midtlinjen som overhovedet muligt, er det nok det bedst mulige, og her er det altså lykkedes os at få midtlinjeprincippet gennemført med undtagelse af den lille trekant omkring Adler Grund. Det er altså den eneste afvigelse fra midtlinjen, og det synes jeg er en væsentlig gevinst for Danmark i disse forhandlinger.

Der skal så oven i købet føres specielle forhandlinger om Adler Grund, i det omfang der måtte være naturforekomster, og der skal laves specielle tillægsaftaler om Adler Grund, hvad angår fiskeriet, og dér vil man naturligvis kunne komme frem med de undersøgelser, som hr. Ole Espersen efterlyser, nemlig af, hvad det reelle fiskeri er, og det vil så kunne få indflydelse på den tillægsaftale, der skal indgås.

Foreløbig kan vi da konstatere, at hvad angår Adler Grund, berøres ikke væsentlige interesser, netop fordi vi jo ikke ved, om der er den slags naturforekomster, som hr. Ole Espersen nævner, og i det omfang de måtte være der, er der altså også truffet aftale om, at der skal indgås en tillægsaftale, som organiserer og ordner dette område.

Endelig er det vel et ganske godt udgangspunkt for de videre forhandlinger om midtlinjen i Østersøen, når vi skal i gang med de bebudede forhandlinger med Polen og Sverige. Her har vi altså ikke fravejet midtlinjen, og så skal der altså en hel del til, for at denne midtlinjedeling kan blive ødelagt, når vi skal forhandle med Polen, så jeg tror, at Danmark er kommet bedre ud af dette, end man kunne have risikeret efter den mindre vægtning, øerne har været udsat for i de seneste år.